

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Tractatus VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

31. Prou. 16. *de fieri.* Tacebo profectò posthâc! Tonet, ningat, pluât, aestates ardeant, sauiant hyemes, disscindatur terra, pereant segetes, langueant animalia: ego certè approbabo deinceps omnia, neque benè fieri dubitabò, quæ Sapientissimi Numinis arbitrio, æternisque legibus video decurrere; & quidem ita decurrere, vt gloriam Numinis, cui amplificandæ omnia Dei òpera subseruiunt, liquidò, apertèque manifestent. *Vniuersa enim propter semetipsum fecit Dominus.* Absit ergò vt quidquam malefaciat, propter se quod facit.

TRACTATUS VI.

31. **H**Ac ergò opinione penitus imbutus, tum dènum ad querelas, quibus Diuina Prouidentia impèditur me conuerto; illudque liquidò video, futiles illas profus esse, imò quæ Diuinæ Mentis sagacitatem apprime commendent, & declarent. Quid enim? Dei non esse clamant homines, scelera tam nefaria perferre; homicidia, adulteria, veneficia, idololatriam, aliaque crimina Diuino honori officere; neque si humana curaret Deus, tantam passurum sibi iniuriam irrogari. Ita tu quidem, qui Diuinas artes non perspicis. At verò istud ego video, quamuis scelera malè ab hominibus perpetrentur, optimè tamen permitti à Deo, ne vllum libertati humanæ interat præiudicium. Libertatem autem suam hominibus constare quòd velit, id quidem Sapientissimo fit consilio. Gloriosum enim est Regi, non à mancipijs vi & necessitate coactis, sed à liberis hominibus spontanea obsequia excipere, quæque vltro & liberè subditi Regi deferant. Mancipiorum obsequia fat multa habebat Deus. Omnes omninò inanimis, animatæque creaturæ rationis expertes, Deo obsequuntur, sed necessariò. Dæmones ei parent Dominumque agnoscunt, sed vi, tormentisque coacti. Angeli idem præstant, voluntariè quidem sed non omnimodis liberè. Aliud itaque obsequij genus requirebatur voluntarium & tamen liberum. Hoc ab hominibus, ad gloriæ suæ propagationem petit Deus. Libertatem itaque homini dare debuit prudens Numen; hanc verò si dederit, certè scelera permittere necesse fuit, ne ipsi non liberè seruiatur.

32. Quid, quòd per ipsa scelera, gloriàm suam magis orbi fecerit mani-

*Neque va-
feri esse in
mundo sce-
lera.*

*Malicia,
sùe in mû-
do, sed bene
à Deo per-
mittuntur.*

*Ratio pri-
ma.*

*Ratio se-
cunda.*

manifestam? Scelera certè si abfuissent, numquam cruentum illud sacrificium in arâ Crucis fuisset immolatum. & tamen maior ex illâ morte, ad Patris offensi gloriam facta est accessio, quàm per omnia quotquot fuerunt, aut erunt scelera, possit detrahi. Rursus scelera si committi non potuissent, certè neque Dei legesferentis Dominium, & Iurisdicctio; neque scelera tolerantis Patientia; neque Misericordia condonantis; neque Amor pœnitentem complectentis vnquam mundo patuissent; hominemque latuissent præclarissima attributa Dei. En vt ad Gloriam Dei manifestandam maximè faciant ea, quæ tu Diuinorum ignarus, Diuinitati credebas officere.

Ratio ter-
tia

Adde quòd & aliena scelera, rebus etiam humanis conduce-
re videam. Præbent enim ea probis patiendi materiam ingèn-
tè, virtutis exercendæ campum aperiunt, Martyriorum quin
imò gloriam Deo afferunt. non enim tot fortissimis sanctissimis-
que viris gauderet Ecclesia, nisi tyrannorum scelera permisisset
Deus. Denique præclarissima Diuinæ Gloriæ augmenta dabunt
scelerati. Iustitiæ vindicatiuæ, æternitate totâ, daturi documen-
ta. Hinc sanè illud conficio, maximè è Dei gloriâ esse, peccata
permitteri; nam vt præclare Augustinus: *Non enim Deus omnipo-
tens (quod etiam infideles testantur, Rerum cui summa potestas)
cum summè bonus sit, villo modo sineret mali aliqui esse in operibus
suis, nisi vsque ad eum esset omnipotens. Et bonus, vt bene faceret etiam
de malo.*

33.

D. Aug in
Enchir.
c. 10. & 11.

TRACTATVS VII.

Neque sce-
leratos in
hoc mundo
esse felices
conqueri
possumus.
Magnâ id
ratione id
permittit
Deus.

Hinc verò iam prorsus capio, alterum querelarum, perturba-
tionumque argumentum; quodque non paucos excruciat.
*Quare scilicet via impiorum prosperetur, et taceat Deus deu-
rante impio iustior se?* Cur sceleratissimis hominibus fortuna
sit prospera, optimo cuique aduersa. Præterquam enim quòd
hæc impiorum felicitas fidem meam quàm maximè confirmet;
cùm id mihi exinde manifestum fiat, aliam post hanc superesse
vitam, aliud tempus expectandum, quò præmia Virtuti, scele-
ribus supplicia sint deputanda; cùm iustus sit Deus, neque ta-
men in hæc vitâ aut supplicia à cunctis exigat, nec verò cunctis
etiam præmia largiatut; illud præterea ex hæc tam inæquali for-
tunarum

34.

Hier 11.
Habac. 1.